

Matavimo procedūra.

Sutinkamai su diagnozavimo uždaviniu, nustatoma vieta ir reikiamų matavimų kiekis. Atliekant matavimus, lopo žemėlapiu (išsidėstymo) sukūrimui, naudojamas individualus šablonas, su kuriuo šiuos matavimus galima pakartoti.

Sprendžiant klausimą ar galima atlikti subperiostalinę implantaciją, tiriama, ar yra pas pacientą, siūlomai konstrukcijai, rizikingos vietos. Tokiu atveju, matavimas atliekamas ne mažiau kaip 12 vietų: pagal alveoliarinės ataugos viršūnę - 3, vestibulariai - 6, oraliai - 3.

Matavimo rezultatai užrašomi pagal siūlomą schemą.

Matavimo duomenys leidžia objektyviai priimti sprendimą apie implantavimo galimybę ir tolesnio rentgenologinio tyrimo būtinumą.

- Prieš atliekant matavimą ligonis patogiai fiksuoja galvą.
- Keitiklio spinduliuojantis paviršius patepamas ultragarsiniu geliu, po to ant jo uždedamas hermetiškas gaubtas ir keitiklis stipriai prispaudžiamas prie gleivinės.
- Keičiant ultragarso spindulio kryptį ir siekiant gero kontakto su gleivinės paviršiumi, gaunamas atsispindėjęs nuo kaulo paviršiaus signalas.
- Jeigu gleivinė labai jautri, būtina ją nuskausminti.

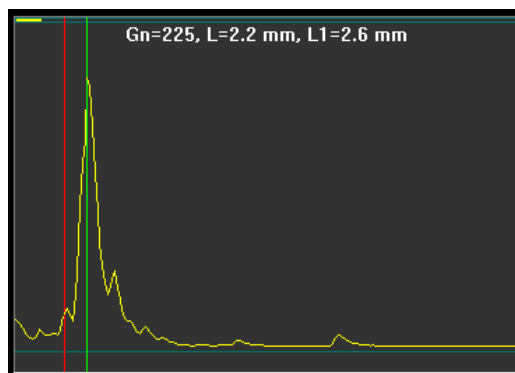

Matavimą galima atlikti automatiškai arba rankiniame režimais.

Automatiškai, esant didelei aido signalo amplitudei, prietaisas automatiškai fiksuoja atstumą nuo keitiklio paviršiaus iki kaulo, ką parodo raudona rodyklė.

Rankiniame režime žalia rodyklė slankioja į dešinę arba į kairę, kad nustatyti ją į signalo piko viršūnę.

Prietaiso ekrane pasirodo aido vaizdas ir matavimo ženklintuvai L ir L1.

Ultragarsinis aido signalas